

یادداشت

«جهش» یا پس رفت اقتصادی؟ صادق کار

علی خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی، که بر خود واجب می‌داند در مورد از سیر تا پیاپی کشور فتوا و فرمان پشت هم صادر کند، در پیام نوروزی امسال اش سال ۹۹ را سال «جهش اقتصادی» اعلام نمود. خامنه‌ای در پیام‌های نوروزی چند سال اخیرش با اندکی تغییر از همین لفظ استفاده نموده است.

سال رشد اقتصادی، سال اقتصاد مقاومتی و الفاظی از این دست عناوینی هستند که او در پیام‌های نوروزی‌اش در این سال‌ها مطرح نموده و خواستار برنامه‌ریزی و جهت‌گیری سیاست‌های دولت برای به عمل در آوردن آن‌ها شده است.

تاکنون اما، نه تنها هیچ‌کدام از این شعارها و رهنمودها عملی نشده‌اند و به‌صورت فرامین ملوکانه، سر از زباله‌دان‌های دستگاه‌های اجرایی درآورده‌اند، بلکه نتایج عملکرد حکومت در حوزه اقتصاد، به قهقرا رفتن بیشتر اقتصاد کشور از همه لحاظ بوده است. با این احوال او نه از تکرار آنها دست برداشته و نه هرگز درباره‌ی علل عملی نشدن‌شان کلامی بر زبان آورده است.

سالی را که خامنه‌ای سال رشد اقتصادی نام نهاده بود، سال فلاکت از کار درآمد و اوضاع آنقدر آشفته و پریشان شد که همه تلاش‌ها و آمارسازی‌ها و گزارشات جعلی دولت برای وارونه نشان دادن فلاکت اقتصادی و خرید آبرو برای نظام، رهبر و دولت را حتی عده‌ای از خودی‌ترین‌های حکومت به سخره گرفتند تا چه برسد به مخالفان آن.

در سالی که به فرمان رهبر حکومت بنابر رشد اقتصادی گذاشته شده بود، مطابق گزارش رسانه‌های داخلی و اظهارات کارشناسان اقتصادی، رشد اقتصادی منفی ۷/۵ درصد شد، تورم از آغاز سال، مرز ۵۰ درصد را پشت سر نهاد.

صدها موسسه خرد و کلان تعطیل و یا در رکود فرو رفت و حتی صنعت خودروسازی یکی از مهمترین ارکان اقتصادی کشور تا لبه پرتگاه ورشکستگی پیش رفت و با رفتن نام ایران در لیست سیاه (اف آی تی اف) تحریم دیگری بر تحریم‌های پیشین و مشکل دیگری بر مشکلات اقتصادی مردم افزوده شد.

در عرصه اجتماعی، نیز میلیون‌ها نفر به جمعیت زیر خط فقر افزوده شد، شکاف طبقاتی و فاصله بین فقیر و غنی عمیق‌تر، بیکاری بر خلاف ادعای دولت افزون‌تر، شمار کودکان کار و خیابانی و بازماندگان از تحصیل بیشتر، سوءتغذیه و بیماری افزون‌تر و جرم و جنایت نیز که عمدتاً از تبعات فقر و فلاکت است به جای اقتصاد رشد کرد.

اما امسال حتی اگر فاجعه کرونا هم نبود با بلاهایی که رژیم بر سر اقتصاد و مردم آورده و با سقوط درآمد نفتی کشور به جای «جهش اقتصادی» دچار جهش فلاکت اقتصادی اجتماعی خواهد شد.

در سال گذشته، حکومت با سه برابر کردن قیمت بنزین، نان، آب و برق بالا بردن قیمت ارزهای خارجی، افزایش هزینه‌های پزشکی و دارویی، پولی کردن آموزش، غارت سرمایه‌های تامین اجتماعی و افزایش ندادن دستمزدها و کاهش بودجه‌های عمرانی و افزایش نهادهای نظامی و امنیتی، هزینه سیاست‌های ویرانگر اقتصادی‌اش را بین زحمت‌کشان شهر و روستا سرشکن کرد. بحران اقتصادی چنان دامن گرفت که رژیم به ناچار برای گرفتن وام ۵ میلیارد دلاری دست به دامن بانک جهانی شد.

امسال اما در شرایطی خامنه‌ای وعده‌ی جهش اقتصادی به مردم می‌دهد، که چیزی برای مردم نگذاشته‌اند که بتوانند برای جبران فلاکت ناشی از سیاست‌های موسوم به «اقتصاد مقاومتی» خامنه‌ای و نتولیرالی دولت روحانی از آن‌ها بستانند.

رشد و جهش اقتصادی نیاز به الزاماتی دارد که خود خامنه‌ای در از بین بردن آن‌ها در همه سال‌ها نقش اول را داشته و دارد. چگونه ممکن است کسی الزامات جهش اقتصادی را از بین ببرد و افراد دزد و فاسد و نالایق را بر راس نهادهای اصلی قدرت بنشانند و شاهد غارتگری آن‌ها باشد و در همان حال فرمان به جهش اقتصادی بدهد؟ مگر نه این است که او خودش با تغییراتی که در قانون اساسی انجام داده راه فساد، استبداد و سرکوب را هموارتر کرده است و فاسدترین‌ها و جنایتکارترین افراد و نهادهای حکومت را تحت حمایت خود قرار داده است؟

با چنین وضعیتی آنچه که جهش خواهد کرد نه اقتصاد، بلکه تعرض به قوانین کار و تامین اجتماعی، گرانی و تورم، بیکاری و رکود تولیدی و فقر و فلاکت، بی‌عدالتی، فساد و غارتگری و سرکوب توده‌هایی است که با پیامدهای سیاست‌های رژیم ناگزیر به مبارزه خواهند شد.

در سال گذشته کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان، زنان، کشاورزان، مال باختگان و دیگر گروه‌های تهی دست شهری و روستایی تحت ستم، با برپایی هزاران اعتصاب و اعتراض و با خیزش گسترده آبان مخالفت و اعتراض‌شان را نسبت به حکومت و سیاست‌های آن نشان دادند و خواستار سپردن قدرت به مردم شدند. امسال نیز دامنه‌ی اعتراضات نظر به بدتر شدن شرایط اقتصادی گسترش خواهند یافت، تنها عاملی که در هفته‌های اخیر مانع گسترش اعتراضات و اعتصابات گردیده، ویروس کرونا و تبعات آن است که به نظر می‌رسد رژیم عمده‌اً به شیوع آن دامن می‌زند تا بتواند از آن برای سرکوب اعتراضات مردم و طولانی نمودن عمر رژیم جنایتکار و فسادش سواستفاده نماید. مبارزات مردم برای خلاصی از وضعیتی که روزبه‌روز بیشتر کشور را منزوی و آسیب‌پذیر

می‌کند، مردم را به سوی فقر و تنگ دستی فزاینده می‌راند و اقتصاد را به نابودی کشانده در اشکالی که به گسترش شیوع ویروس منجر نشود ادامه پیدا می‌کند.

تشکیل کمیته‌هایی در دانشگاه‌ها، کارخانه‌ها و ادارات، بیمارستان‌ها و در محلات و روستاها برای کمک به مردم در ماه‌های سخت آتی، و مقابله با تبعات مختلف فاجعه بار کرونا و سیاست‌های ضد مردمی رژیم اهمیت اساسی دارند. مادامی که سیطره‌ی این رژیم بر کشور ادامه داشته باشد، هیچ چیز بدون مبارزه و مقاومت به نفع مردم و کشور تغییر نخواهد کرد! تداوم و گسترش اعتصابات و اعتراضات تنها راه خلاصی مردم و گشوده شدن راه ترقی و توسعه دموکراتیک کشور است.

دولت موظف است هزینه‌ی زندگی بیکار شدگان بر اثر کرونا را تامین کند!

کرونا و امنیت غذایی؛ مرگ در اثر کرونا قتل عمد است!

مراد رضایی

«هر آنچه که زمره‌بندی شده و ایستاست، نیست می‌گردد و از هر آنچه که مقدس به شمار می‌رفت، هتک حرمت می‌شود و سرانجام انسان‌ها ناچار می‌شوند با دیدگانی باز و هوشیار به وضع زندگی خویش و مناسبات خود با یکدیگر بنگرند».

این گزاره‌پردازی آتشین را کارل مارکس و فردریش انگلس، بیش از صد و پنجاه سال پیش، برای توضیح وضعیت سرمایه‌داری بحران زده، طرح کرده بودند. اما بی‌مناسبت نخواهد بود اگر همین گفتار را در مورد جهان پس از کرونا تکرار کنیم. منطق بازار آزاد و دولت کوچک، که سال‌ها توسط نهادهای اقتصادی وابسته به دولت تبلیغ شده بود، در عرض چند روز نشان داد تا چه اندازه می‌تواند خطرناک و مهلک باشد و به قیمت جان انسان‌ها تمام شود.

غرض من در این مقاله‌ی کرونایی، بر خلاف مقالات پیشین که به تأثیرات کرونا در حال و آینده پرداخته بودم، رو به گذشته است. در گذشته بر ما چه رفته است که حالا با شیوع بیماری کرونا، چنین دچار بلا و بیم شده‌ایم؟

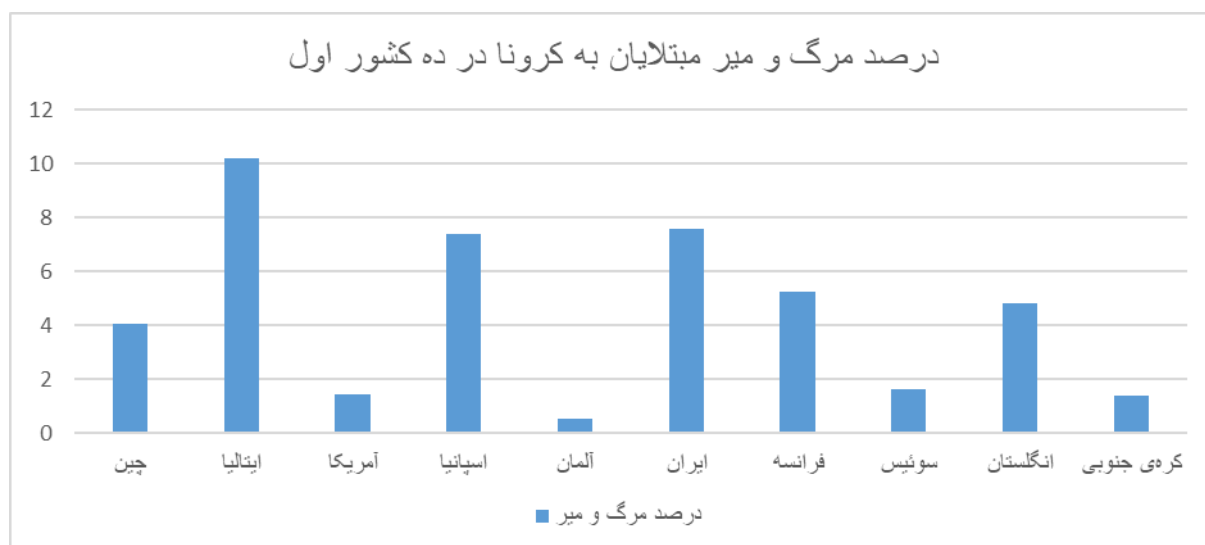
نقطه‌ی عزیمت من، آماری است که بارها آن را شنیده‌اید. داده‌های پزشکی، که در رسانه‌ها منتشر می‌شوند به ما می‌گویند آمار متوسط مرگ و میر در اثر بیماری کرونا، حدود ۲ درصد است. با وجود اینکه کرونا، حداقل تا کنون درمانی ندارد، باقی ۹۸ درصد مبتلایان چگونه مداوا می‌شوند؟ با یک مکانیسم دفاعی موجود در بدن که توسط گلبول‌های سفید خون مدیریت می‌شود. یعنی به فراخور بهره‌مندی بشر، از ملزومات ابتدایی سلامت جسمانی، شامل تغذیه‌ی مناسب و استراحت کافی، و سالم بودن بدن، احتمال درمان ویروس کرونا، یا ویروس‌های احتمالی در آینده، بیشتر خواهد بود.

ابتدا یک بازنگری در این ۲٪ معروف بکنیم تا ببینیم چقدر با واقعیت منطبق است. طبق آمار سازمان بهداشتی جهانی، که هر لحظه در حال به روز شدن است و در حال حاضر به ما می‌گوید ویروس کرونا تا لحظه نگارش این متن ۵۱۵۰۲۲ مبتلا داشته است که ۲۳۱۹۹ نفر از آن‌ها، جان خود را از دست داده‌اند. یک محاسبه ریاضی ساده به ما می‌گوید میزان مرگ و میر مبتلایان به کرونا، در جهان ۴/۵ درصد است.

اما این ویروس که از آن با عناوینی همچون «بی‌مرز» و «عادل» یاد می‌شود، ظاهراً عدالت ۴/۵ درصدی خود را در تمام جهان رعایت نکرده است. برای روشن‌تر شدن این موضوع نگاهی به جدول و نمودار زیر بیندازید. این نمودار بر اساس آمار سازمان بهداشت جهانی در ۲۶ مارس تهیه شده است و احتمال تغییر در آن در روزهای آتی وجود دارد.

نام کشور	تعداد مبتلایان	تعداد مرگ و میر	درصد مرگ و میر
چین	81,285	3,287	4.04
ایتالیا	80,589	8,215	10.2
آمریکا	78,139	1,119	1.43
اسپانیا	56,197	4,145	7.37
آلمان	43,646	239	0.54
ایران	29,406	2,234	7.60
فرانسه	25,233	1,331	5.27
سوئیس	11,712	191	1.63
انگلستان	9,849	477	4.84
کره‌ی جنوبی	9,241	131	1.41

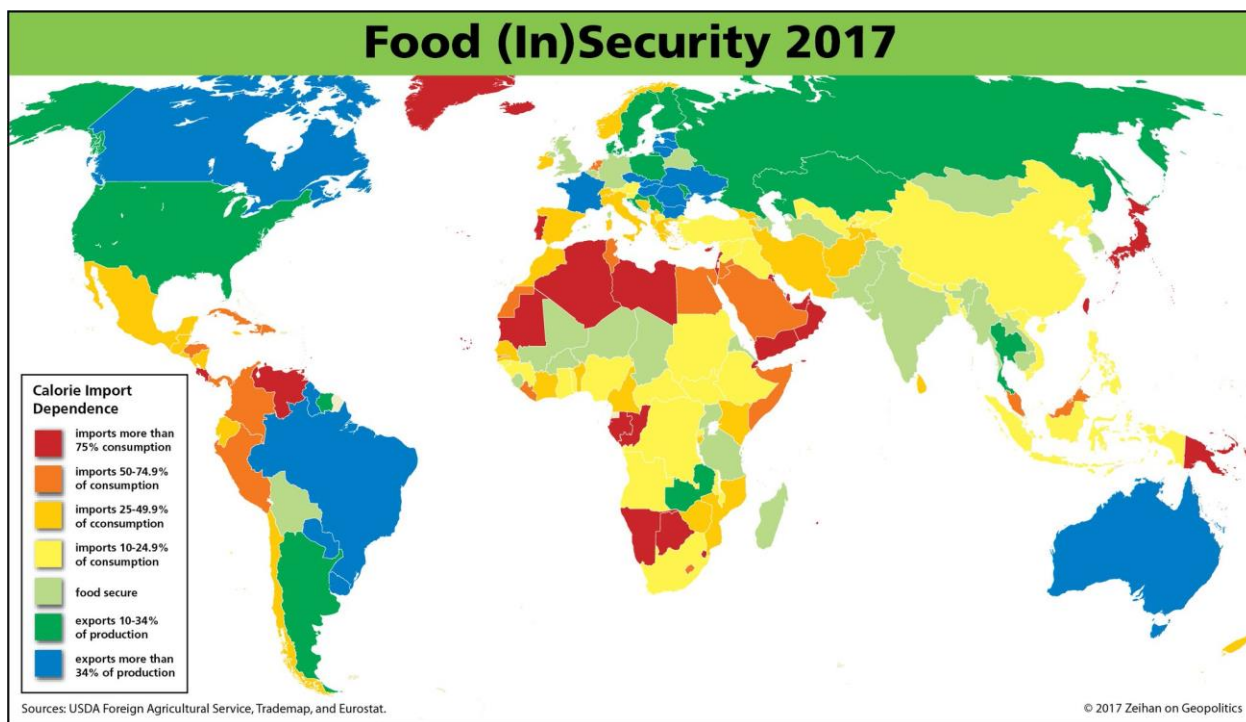

توجه کنید که این آمارها را سازمان بهداشت جهانی، نه از منابع مستقل، که از مراجع دولتی و حکومتی دریافت می‌کند. و البته حتی اگر فرض کنیم که سران جمهوری اسلامی که در مورد انتخابات، تلفات سیل، حقوق مدیران، میزان بیکاری، قیمت گوجه‌فرنگی، و اساساً هر چیزی که امکان دروغ گفتن در آن وجود دارد، دروغ گفته‌اند، اینبار صادق و راستگو شده‌اند، ایران با ۷/۶ درصد مرگ و میر، پس از ایتالیا در رتبه‌ی دوم درصد مرگ مبتلایان به کروناست. علاوه بر ایران و ایتالیا، اسپانیا هم شرایط خوبی ندارد و در رتبه‌ی سوم جا دارد. اشتراک این سه کشور در یک امر مشخص است: نبود امنیت غذایی!

بنابر تعریف سازمان ملل، در سال ۱۹۸۶، امنیت غذایی را دسترسی همه‌ی مردم به غذای کافی در تمام اوقات برای داشتن یک جسم سالم می‌دانند. طبق این تعریف موجود بودن غذا، دسترسی به غذا و پایداری در دریافت غذا سه عنصر اصلی می‌باشند.

یک نگاه به نقشه‌ی امنیت غذایی جهان در سال ۲۰۱۷ نشان می‌دهد که سه کشور مذکور، از نظر امنیت غذایی در وضعیت مشابهی قرار دارند!:

مورد چین البته در مورد نسبت امنیت غذایی و مرگ و میر بر اثر کرونا، استثناست. چین، کنترل کرونا را به توان جسمی افراد برای مقابله با بیماری موکول نکرد و یک سیستم دولتی «مسئولیت‌پذیر» برای کنترل بیماری ایجاد کرد. جز مورد چین، تقریباً در تمام کشورهای جهان، می‌توان نسبت مرگ و میر بر اثر ابتلا به ویروس کرونا و امنیت غذایی را نسبتی مستقیم دانست. یک سبد غذایی «امن» باید شکلی مشابه این نمودار شماتیک داشته باشد:

وزارت بهداشت در تابستان ۹۶ گزارش داد که هفت استان کشور در وضعیت ناامن و بسیار ناامن غذایی قرار دارند. سه استان سیستان و بلوچستان، هرمزگان و کهگیلویه و بویراحمد بسیار ناامن بودند و استان‌های ایلام، خوزستان، بوشهر و کرمان، ناامنی غذایی داشتند. اصطلاح رایج «قیمت سبد نیازهای خانوار» که همیشه فاصله‌ی بسیار زیادی با حداقل حقوق مصوب دارد، شامل بحث امنیت غذایی نیز می‌شود.

افزایش قیمت مواد غذایی بر کاهش تنوع و کیفیت رژیم غذایی بسیاری از مردم به ویژه طبقات فرودست تأثیر مستقیم دارد. سیاست‌های قیمت‌گذاری، درآمد، یارانه‌ها و سطح رفاه می‌تواند درجه ناامنی غذایی را بالا و پایین ببرد. جهش قیمت ارز، شاخص بهای مواد غذایی را در ایران افزایش داده است. گرانی مواد غذایی، سهم هزینه خوراک از کل بودجه خانوار در دهک‌های پایین درآمدی را بیشتر کرد. در این شرایط سرپرستان خانوار به خصوص از طبقه متوسط به پایین، غذای ارزان‌تر را که حجم بیشتری دارد و فقط گرسنگی را برطرف می‌کند به غذای مغذی و متنوع ترجیح می‌دهند که شواهد موجود و داده‌های مرکز آمار ایران این موضوع را تأیید می‌کند.

طبق سبد غذایی پیشنهادی برای افراد ۱۸ تا ۵۰ سال توسط وزارت بهداشت کشور، هر فرد باید ماهانه هشت لیتر شیر، سه کیلوگرم ماست و حدود ۵۰۰ گرم پنیر مصرف کند. انستیتو تحقیقات تغذیه و صنایع غذایی کشور اما اعلام کرده که در طول چند سال گذشته مصرف شیر و لبنیات تا ۲۵ درصد کاهش یافته است. کاهش قدرت خرید خانوار و هشدارها درباره افزودن بیش از حد روغن پالم به شیر و محصولات لبنی توسط برخی کارخانه‌ها، دلیل این کاهش مصرف گزارش شده است. پس از کاهش تدریجی مصرف لبنیات، افت ناگهانی و سقوط مصرف گوشت قرمز، حادثه‌ای بود که در دو سال گذشته اتفاق افتاد. طبق اطلاعات بودجه‌ی خانوار که مرکز آمار ایران منتشر کرده، در سال ۹۷ متوسط میزان مصرف گوشت دام در یک خانوار شهری ۲۱,۸۱۶ کیلوگرم و در خانوار روستایی ۲۴,۲۷۸ کیلوگرم بوده، ولی متوسط مصرف خانوارهای محروم یک کیلوگرم در سال تخمین زده شده است. در سال ۹۶ میزان مصرف گوشت دام در یک خانوار شهری ۲۶,۱ کیلوگرم و در خانوار روستایی ۲۹,۶۶ کیلوگرم بوده است. مرکز آمار ایران محدوده تغییرات تورم دوازده ماهه منتهی به آبان در گروه «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات» را بین ۵۳,۶ درصد برای دهک اول تا ۶۱,۵ درصد برای دهک دهم اعلام کرده است، بنابراین نمی‌توان انتظار داشت که وضعیت رفاهی و سفره خانوارها بهبود یابد.

این‌ها در ظاهر تنها آمار و ارقام هستند که در پژوهش‌های مختلف به آن‌ها پرداخته شده است. ناامنی غذایی، اثر عینی و علنی خود را در تن‌های رنجور و ضعیف در مقابل بیماری کرونا نشان داد. اما در طولانی مدت، ما با بحران سو تغذیه و بیماری‌هایی نظیر پوکی استخوان در زنان مواجه خواهیم شد، که جان انسان‌ها را به خطر خواهد انداخت.

باید تاکید کرد، که تامین امنیت غذایی، وظیفه‌ی دولت است. خواه از طریق تنظیم معقول درآمدها و خواه از طریق توزیع مواد غذایی. تا کنون ۲۲۳۴ نفر در ایران در اثر بیماری کرونا جان خود را از دست داده‌اند؛ اما حتی آمارهای حکومتی به ما می‌گویند که این آمار تا انتهای اردیبهشت چند ده هزار نفر خواهد شد. این وضعیت، دیگر مرگ طبیعی بر اثر بیماری نیست. این قتل عمد، توسط دولتی است که طبقات فرودست ایران را هر روز فقیر و فقیرتر کرده است و مسئولیت نمی‌پذیرد...

کارگران، معلمان، فعالین مدنی و دانشجویی زندانی را آزاد کنید!

انتخاب تجهیزات حفاظت شخصی برای محافظت از پرستاران و سایر کارکنان مراقبت های بهداشتی که از بیماران مبتلا به ویروس کرونای نوین (COVID-19) مواظبت می کنند
اتحادیه سراسری پرستاران در ایالت متحده امریکا- اتحادیه پرستاران کالیفرنیا
ترجمه حسین غبرایی

از ۱۲ فوریه ۲۰۲۰ «مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها» در ایالات متحده (CDC) توصیه کردند که همزمان با سایر اقدامات، بیماران مشکوک یا مبتلا به ویروس کرونا باید در یک اطاق جداگانه قرنطینه شده با فشار منفی تحت معالجه قرار گیرند. پرستاران و سایر کارکنان بهداشتی که برای مراقبت از بیمار وارد این اتاق می‌شوند باید استانداردهای احتیاطی را برای هر گونه تماس فیزیکی و تنفسی رعایت کنند. این توصیه‌های «مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها» شامل تجهیزات حفاظت شخصی (PPE) زیر است: دستکش، روپوش مخصوص، ماسک تنفسی یکبار مصرف با حداقل فیلترینگ آن که ۹۵ صورت را بپوشاند و محافظت از چشم مانند عینک یا محافظ صورت یکبار مصرف.

با این حال همه‌ی توصیه‌های «مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها» برای تجهیز حفاظت شخصی آن‌طور که باید کافی نیستند. به این دلیل که هنوز ما در مورد کرونای نوین (COVID-19) و ویروس فعال در آن سارز کوو ۲ (SARS-CoV2) هیچ نمی‌دانیم. هنگامی که یک بیماری عفونی مثل ویروس کرونای نوین (COVID-19) شایع می‌شود بسیار دارای اهمیت است که تمام کارفرمایان مراقبت‌های بهداشتی و مراکز بهداشت عمومی از اصول پیشگیرانه پیروی کنند. نمی‌توان صبر کرد تا مطمئن شد که چیزی بسیار خطرناک است و بعد از آن اقدام به حفاظت از سلامت افراد کنیم. کارفرمایان مراقبت‌های بهداشتی، باید حفاظت کامل از جمله جدا کردن افراد مبتلا را اجرا کنند. باید موارد مشکوک کرونای نوین (COVID-19) را در اتاق‌های فشار منفی ایزوله کرد. تدارک «تجهیزات حفاظت شخصی» (PPE) و اطمینان از اینکه بیماران کرونای نوین (COVID-19) تک به تک یا از

وسایل اختصاصی گروهی استفاده کنند تا اطمینان حاصل شود که کارکنان مراقبت‌های پزشکی، حق خود را برای کار در یک محل امن و سالم حفظ می‌کنند و از انتقال شیوع ویروس جلوگیری می‌کنند. با توجه به نقش مهمی که مراکز بهداشتی در گسترش «سارس» (SARS) بیماری عفونی و تنفسی شدید و «مرس» (MERS) سندرم تنفسی خاورمیانه ایفا کردند؛ گزارش‌های اخیر حاکی است که بیش از ۱۷۰۰ نفر از کارکنان بهداشتی در چین به این ویروس مبتلا شده‌اند. به این دلیل مراکز بهداشتی و درمانی ایالات متحده بالاترین سطح حمایت از پرستاران و سایر کارکنان مراقبت‌های بهداشتی را فراهم می‌کند.

ملاحظات در مورد انتخاب «تجهیزات حفاظت شخصی» (PPE) برای پرستاران و سایر کارکنان مراقبت‌های بهداشتی که از بیماران کرونای نوین (COVID-19) مراقبت می‌کنند

سه مسیر احتمالی برای انتقال ویروس‌ها به‌ویژه آنهایی که باعث علائم تنفسی می‌شوند وجود دارد: تماس (مستقیم یا غیر مستقیم) ترشح و اسپری. در حال حاضر هیچ مدرکی دال بر راه‌های انتقال برای «سارس کوو ۲» (SARS-CoV-2) و «کرونای نوین» (COVID-19) وجود ندارد. این ویروس جدید بسیار به «سارس کوو» و قدری کمتر به «مرس کوو» شبیه است. اما دلایل کافی وجود دارد که نشان می‌دهد که «سارس کوو» و «مرس کوو» از سه مسیر تماس مستقیم و غیر مستقیم ترشح و اسپری انتقال می‌یابند. در نظر گرفتن قدرت پتانسیل انتقال ویروس برای هر مسیر، اصول احتیاطی برای انتخاب و تدارک "تجهیزات حفاظت شخصی" (PPE) را مشخص می‌کند.

۱ - انتقال از طریق تماس (مستقیم و غیر مستقیم):

انتقال مستقیم می‌تواند میکرو ارگانیسم‌ها را از یک فرد آلوده به فرد دیگری منتقل کند. همچنین از طریق تماس با یک جسم و یا سطح آلوده روی دهد.

■ - توجه به شواهد موجود:

* - به نظر می‌آید که تماس مستقیم در شیوع هر ویروس با علائم تنفسی از جمله کرونای نوین (COVID-19) و سارس کوو ۲ (SARS-CoV-2) نقش دارد.

* - تماس غیر مستقیم: محققان از نظر فرهنگی نقش خانواده‌ها در انتقال (غیر مستقیم) (MERS-CoV) و (SARS-CoV) را بررسی کردند: این تصور کلی وجود دارد که ویروس‌ها، از جمله آنفلونزا و ویروس‌های انسانی از جمله مرس و سارس ظرفیت بسیار کمی برای زنده ماندن در سطوح خشک دارند. با این حال چندین مطالعه نشان می‌دهد که ویروس‌های سارس و مرس و آنفلونزا می‌توانند در سطوح خشک برای دورانی کافی زنده بمانند و توانایی انتقال خود را حفظ کنند.

الف- به نظر می‌رسد که «سارس» و «مرس» دارای ظرفیت غیر معمول برای زنده ماندن در سطوح خشک هستند، در مقایسه با سایر ویروس‌های انسانی (SARS-CoV) سارس بیش از شش روز در ظروف آزمایشگاهی زنده مانده، اما ویروس (HCoV-229E) نتوانسته بیش از ۷۲ ساعت زنده بماند. اگر چه اطلاعات محدود است اما به نظر می‌رسد که «مرس» از سایر ویروس‌های انسانی بر روی سطوح بیشتر زنده می‌ماند.

ب - ظرفیت زنده ماندن بر روی طیف وسیعی از اجسام صاف و متخلخل شامل: فلزات، پلاستیک، پارچه‌های بافته شده و غیر یافته، کاغذ، چوب، شیشه، گوشی پزشکی، بافت، فرمیکا اسکناس‌ها، کاشی‌ها، تخم‌مرغ‌ها، پرها و اسباب

بازی‌های نرم را دارند. همچنین بر روی تجهیزات حفاظت شخصی مثل دستکش‌ها، ماسک‌ها، و لباس‌های محافظ باقی می‌مانند.

■ - کیفیت «تجهیزات حفاظت شخصی» (PPE) برای جلوگیری از انتقال مستقیم یا غیر مستقیم:
با توجه به کمبود اطلاعات در مورد سارس، کرونا و ویروس ۲ و آنچه که در مورد سارس کوو و مرس کوو می‌دانیم این است که مطمئن هستیم همه‌ی پرستاران و کارکنان مراقبت‌های بهداشتی باید کل بدن خود را کاملاً بپوشانند.

توصیه: پوشش‌های غیر قابل نفوذ در برابر ویروس (ASTM F1671/ISO 16604 i) یا مشابه آنها به اضافی دستگاه تصفیه هوای تنفسی.

* - همانطور که «مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها» (CDC) توصیه کرد؛ پوشش سراسری معمولی به دلایل زیر برای حفاظت کافی نیست:

الف- روپوش محافظ بخشی از پوست و لباس آسیب‌پذیر کارکنان خدمات بهداشتی را کاملاً نمی‌پوشاند. یک تحقیق اخیراً نشان می‌دهد که بعد از استفاده از تجهیزات حفاظت شخصی (دستکش‌ها، ماسک صورت و روپوش محافظ) ۲۱ درصد از نمونه‌های دست و ۱۱ درصد از نمونه‌های دهانی و ۷ درصد از نمونه‌های صورت، با محتویات ویروس‌های بیماران مورد مراقبت مطابقت داشتند. در یک بیماری عفونی مسری، ریسکی این چنین غیر قابل قبول است.

ب - روپوش‌های محافظ با استانداردهای محافظت از نفوذ ویروس منطبق نیست.

۲ - سرایت از طریق ترشحات تنفسی:

به‌طور کلی سرایت از طریق قطرات از شخصی به شخص دیگر هنگامی روی می‌دهد که به‌طور مثال کسی جلو صورت دیگری سرفه کند.

الف- با توجه به شواهد موجود: قطرات تنفسی در شیوع همه ویروس‌های تنفسی مثل سارس (SARS-CoV2) و

کرونا وی (COVID-19) نقش دارند.

ب- «تجهیزات حفاظت شخصی» (PPE) در جلوگیری از سرایت قطرات تنفسی: با توجه به عدم اطلاع رسانی در مورد سارس کوید ۲ و آنچه در مورد سارس کوو و مرس کوو شناخته شده است، اطمینان از اینکه پرستاران و سایر کارکنان مراقبت‌های بهداشتی تمام سطوح بدن خود را بطور کامل بپوشانند.
توصیه: پوشش قابل قبول برای جلوگیری از نفوذ ویروس (ASTM F1671/ISO 16604) همراه با دستگاه تصفیه هوای تنفسی (PAPR).

۳ - سرایت از طریق اسپری (آئروسول) در هوای تنفسی:

انتقال آئروسول، درک فعلی از نحوه رفتار ذرات معلق در هوا را نشان می‌دهد. علائم تنفسی مانند سرفه یا عطسه باعث ایجاد طیف گسترده‌ای از ذرات بسیار ریز می‌شود. این ذرات همچنین با تنفس و صحبت نیز ایجاد می‌شوند. سرنوشت این ذرات بسیار پیچیده است و به عوامل گوناگونی بستگی دارد، از جمله مایع موجود در ذرات تبخیر شده و در یک ثانیه پس از رها شدن به پنجاه در صد اندازه اولیه خود می‌رسد، برخی از ذرات روی سطوح می‌ریزند، برخی از آن‌ها برای مدت طولانی در هوا معلق می‌مانند، برخی توسط جریان هوا پراکنده می‌شوند و باقی بخاطر نیروی جاذبه به زمین می‌ریزند. استنشاق آئروسول‌ها می‌تواند نزدیک محل تولید و یا دورتر از آن (پس از پخش شدن در هوا) روی دهد. هیچ قانون مشخص و صریحی برای فاصله ایمن وجود ندارد.

■ - با توجه به شواهد موجود:

* - انتقال بیماری از طریق آئروسول‌ها در نمونه‌های اپیدمیولوژیک و سایر مطالعات در مورد سارس کوو (SARS-CoV) و مرس کوو (MERS-CoV) روی داده است.

* ویروس کرونا به‌ویژه توانایی زنده ماندن برای مدت طولانی در ذرات معلق در هوا را دارد. در یک مقاله تحقیقی بقای آئروسول‌های مرس (MERS) را ارزیابی کرد و دریافت که پس از ده دقیقه هفت درصد کاهش داشته است. در مقابل در مدت زمان مشابه H1N1 کاهش ۹۵ درصدی متحمل شد و این نشان می‌دهد که ویروس آنفلونزا به عنوان یک آئروسول کمتر از ویروس کرونا مقاوم است.

- سطح کیفیت «تجهیزات حفاظت شخصی» (PPE) برای جلوگیری از آئروسول‌های تنفسی: با توجه به فقدان اطلاعات درباره‌ی «سارز کو ۲» و آنچه که درباره «سارس کوو» و «مرس کوو» می‌دانیم این است که باید اطمینان داشته باشیم که پرستاران و سایر کارکنان خدمات بهداشتی تمام بدن و لباس خود را کاملاً بپوشانند. محافظت از سیستم تنفسی لازم است.

توصیه: پوشش‌هایی که مانع نفوذ ویروس (ASTM F1671/ISO 16604) هستند، به اضافه‌ی دستگاه تصفیه کننده‌ی هوای تنفسی (PAPR).

* - ترکیب عینک به اضافه‌ی یک دستگاه تنفسی N.95، قویاً توصیه «مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها» (CDC) برای استفاده‌ی ترکیبی از عینک و دستگاه تنفسی را اداره‌ی ایمنی و بهداشت حرفه‌ای (OSHA) رد می‌کند و معتقد است که عینک ممکن است درزهای ماسک تنفسی N.95 را مختل کند و باعث تضعیف محافظتی شود که باید ارائه شود.

* - عینک به همراه دستگاه تنفس N.95، بخش‌هایی از صورت را نمی‌پوشاند و آن را در معرض خطر قرار می‌دهد.

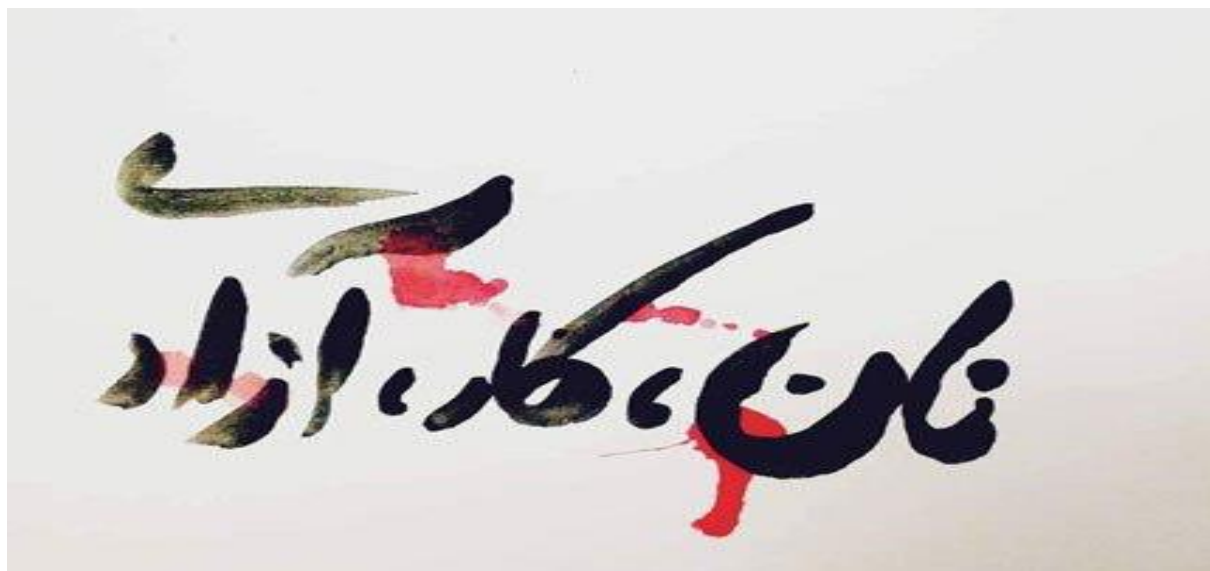
* - انتظار داریم به کمبودهای جهانی N.95، و توصیه‌های «مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها» (CDC) برای حفظ سهام و گسترش استفاده مجدد از دستگاه تنفسی N.95 و PAPR توجه شود. آن‌ها محافظت بیشتری دارند زیرا می‌توانند ضد عفونی شوند.

از طریق یک ویروس جایگزین نشان داده که ویروس سارز کوو (SARS-CoV) می‌تواند در مواد در ماسک تنفسی N.95، برای زمان طولانی زنده بماند. استفاده مجدد از ماسک تنفسی N.95، ممکن است که باعث ایجاد خطرانی دیگر شود.

۱۶ فوریه ۲۰۲۰

منبع: اتحادیه سراسری پرستاران در ایالت متحده آمریکا- اتحادیه پرستاران کالیفرنیا

توضیح- (کرونا نام گروه بزرگی از ویروس‌هایی است که عمدتاً در میان حیوانات شایع است و امکان دارد از آنها به انسان سرایت کند. انواع فلوها سارز، مرس و کرونا ۱۹ از آن جمله اند.

بیکاران صدقه نمی‌خواهند، کار، یا حقوق بیکاری می‌خواهند!

دفتر پنجم «آینده‌ی جنبش‌های کارگری در جهان عرب» از طرف انتشارات گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) منتشر شد.

آینده‌ی جنبش‌های کارگری
در جهان عرب

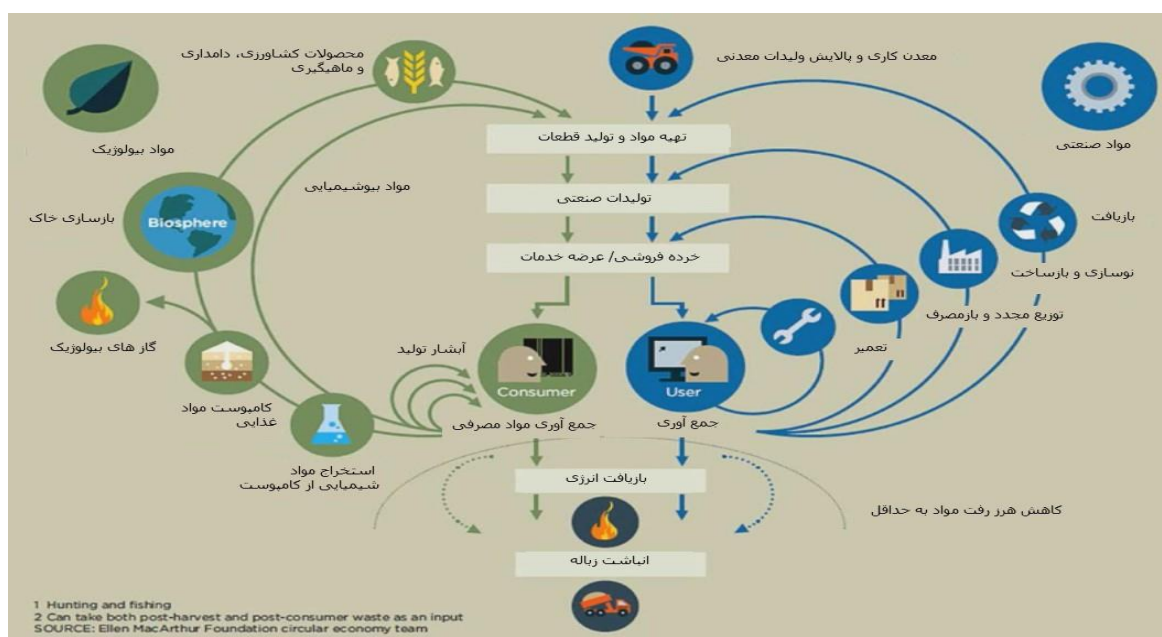
نویسنده: هانی مسعود
ترجمه‌ی گودرز
دفتر پنجم

گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

اشتغال در اقتصاد سبز - بخش 8 ترجمه گودرز اقتداری

شبکه‌ی سازمان‌های پژوهشی برای ارزیابی اشتغال سبز - گزارش پیش انتشار ۲۰۱۷ (۱)

استراتژی های جامع کشوری

ساختار های لازم را آماده کنید

در قانونگذاری متمر ثمر و تاسیس سازمان های مدیریتی با بهره وری بالا در سطوح محلی، منطقه ای و ملی سرمایه گذاری کنید و اطمینان حاصل کنید که انتقال آگاهی و سرمایه بین این سطوح به راحتی حاصل می شود. مطمئن باشید که اصلاحات سبز مورد قبول همگان است و تشویق های مالی برای این گذار موجود و مورد قبول همه سطوح دولتی و وزارتخانه های ذیربط قرار دارد.

بر اهداف کوتاه و دراز مدت توجه لازم را اعمال کنید

توجه بر اصلاحات سیاسی را باید گسترش داد. افزایش یارانه ها و مشوق ها برای اصلاح قوانین بازار از پایداری کوتاه مدت تا مقاومت درازمدت برای دستیابی به افق های واقعی در چالش برای اقتصاد پایدار و بازار مالی و اقتصادی با منافع درازمدت و پایدار برای بشریت.

به اصلاحات در سیستم اقتصاد خرد توجه کنید

امروزه انتخاب های بخش خصوصی تعیین کننده مصرف منابع و مسیر رشد اقتصادی است و بر قوانین و مقررات تاثیر عمیق می گذارد و به عنوان مشوق در تصمیم گیری های شرکت های بزرگ نقش بازی می کند. سیاست های بهره وری بالا در اقتصاد خرد را شناسایی کنید و اصلاحات ضروری در امور کلیدی (مقررات مالیاتی، شفافیت

در گزارش های مالی، تبلیغ استاندارد ها، و محدودیت در استفاده از اهرم مالی را به کار گیرید. بالنتیجه بخش خصوصی نیز می تواند سودآور باشد به جای آن که به سربار بخش دولتی تبدیل شود.

هماهنگی و تراز گسترش اقتصادی با اهداف زیست محیطی

تلفیق اقتصاد کلان، رشد اشتغال و پایداری زیست محیطی در برنامه های جامع ملی نشان دهنده تعهد درازمدت و بیان شفاف اهداف زیست محیطی در سطح ملی است. این شامل تصویب ضرورت تأمین مالی دراز مدت برای سناریو های مختلف است تا اطمینان حاصل شود که تعهدها و منابع مالی لازم پابرجاست تا در مقابل مشکلات ناشی از ریاضت اقتصادی مقاومت لازم صورت گیرد و این منابع برای مصارف دیگر هزینه نشود.

تعیین اهداف لازم اجتماعی برای اشتغال

باید اهدافی برای اشتغال و تأمین اجتماعی و مقیاس مشخصی برای راستی آزمایی تبیین گردد، همان طوری که در کشور های مختلفی این کار صورت گرفته است. با این حال باید در نظر داشت که نتیجه نهایی بستگی به روند سیاست گذاری، متن قانون و نحوه اجرای آن دارد. بازرسی بهترین عملکردها در رشد سبز (GGBP 2013) به ما می گوید که روند های فراگیر که نه تنها دولت ها و همچنین کارفرمایان بخش خصوصی، کارگران، و اجتماع محلی و جامعه مدنی را در بر می گیرند، نتیجه کارشان هم بهترین است.

استفاده از ابزار بازاربنیاد

استفاده از مالیات، پروانه، و یارانه ها تضمین قیمت و وام با اقساط و شرایط قابل دسترس برای همه نمونه های خوبی از ابزار بازاربنیاد هستند که در اختیار دولت ها قرار دارند. این ابزار ضرورتاً به منابع مالی کافی برای حصول موفقیت وابسته هستند تا بتوانند از راست آزمایی و آزمون بهره وری مناسب موفق بیرون بیایند و بر درآمد و اجرای این مبادلات مدیریت کنند.

استفاده از قوانین و مقررات

قوانین و مقررات برای اعمال اهداف و استراتژی های اقتصاد سبز ضرور هستند. این ها می توانند بشکل اهداف عددی - محدوده مجاز، سهمیه بندی و استاندارد - به کار گرفته شوند. همه اینها نیاز به راست آزمایی و بازرسی دارند تا عملاً اجرائی شوند. این قوانین همچنین ممکن است در صورت اجرا به حفظ محیط زیست و صنایع نوین سبز در بخش خصوصی، بطور مثال در قوانین مبادله تجاری بین المللی و تشویق و تسهیل نوآوری های سبز و ایجاد اشتغال در این زمینه های کاری کمک کنند.

(۱) - Advance print Nov 2017 Green Jobs Assessment Institutions Network (GAIN)

مبارزه برای تشکیل سندیکاها و مستقل کارگری را تشدید کنیم!

طرح کلی تاریخ کار - بخش ششم یان لوکاسن، انستیتو بین المللی تاریخ اجتماعی

ینی چری (سربازان پیاده نظام) امپراتوری عثمانی

جابجایی های بلندمدت در مناسبات کار - ادامه

حال می خواهم جهشی هزار ساله به جلو در زمان بکنم؛ نه به این دلیل که تحول جهان در این فاصله به شدت کند بود (۱)، بل به این دلیل که دانش ما از تاریخ کار ۵ قرن اخیر، تحول بسیاری یافته است. ما این نگاه جدید را مدیون تحقیقات "گروه همکاری در مناسبات جهانی کار" در انستیتوی بین المللی تاریخ اجتماعی هستیم، که به ترسیم مناسبات کمی و کیفی کار در سراسر جهان به طریقی استاندارد شده اشتغال دارد. من نتایج تحقیق کریستین مول - موراتا (Christine Moll-Murata) در باره جابجایی های مناسبات کار در آسیای شرقی را به عنوان نقطه عزیمت ام برگزیده ام.

بعد از توسعه بدواً سریع اقتصاد بازار در روزهای اوج سلسله مینگ در قرن شانزدهم، برگشتی به اشکال کار ناآزاد رخ داد. شمار دم افزونی از کشاورزان خرد چندان بدهکار شدند که به فروش خود یا خویشاوندان شان به عنوان "برده بدهکاری" رو آوردند. این واقعیت که قانون مینگ صراحتاً فروش زن و فرزند را - خاصه به مردانی که جویای همسر بودند، یا برای کار در "مشاغل پست" از جمله برای روسپیگری و تفریحات - ممنوع می کرد، از این بابت بسیار گویاست. در سلسله مانچو کوینگ (۱۹۱۱ - ۱۶۴۴) شکل دیگری از مناسبات کار سر برآورد. مهاجمان مانچو، که از شمال می آمدند، به اصطلاح تحت "هشت پرچم" با تعهدات سخت نظامی سازمان یافته بودند. اگرچه این مناسبات به اعتباری متضمن امتیازاتی - به شباهت با ینی چری (سربازان پیاده نظام) در امپراتوری عثمانی، سامورائی های ژاپنی، و بخشی از دستگاه نظامی مغولها - بود، اما مشخصاً کار خراجگزارانه را در خود مستتر داشت. این خدمه نظامی به نوبه خود حق داشتند بردگان را به کار گیرند. کار برای بازار در ادامه دوره

کوینگ دوباره افزایش یافت؛ البته در این باره که چگونه این تحول رخ داد، اختلاف نظرات بسیاری در میان متخصصان وجود دارند. کار برای بازار در چین، حتی کار زنان، مشخصاً از پایان قرن ۱۹ رو به افزایش گذاشت. پس از یک سیر برگشت رادیکال در زمان مائو، اکنون بیشتر جمعیت چین به کار دستمزدی یا به مشاغل خرد مستقل مشغول است. چین هنوز ۳ تا ۶ میلیون (و طبق برخی ادعاها ۱۰ تا ۲۰ میلیون) انسان را "به ارث می برد" که در اردوگاه های بازآموزی به کار اجباری اشتغال دارند.

البته در کشور بزرگی مثل چین بسیاری تفاوت های منطقه ای وجود دارند. چین را نمی توان با آسیای شرقی یکی گرفت. مثلاً ژاپن به مدت چندین قرن کشور کشاورزان خرد مستقلی بود که برای بازار تولید می کردند. در مقایسه با چین، گذر ژاپن به جامعه ای که در آن کار دستمزدی مسلط است، بسیار کندتر اتفاق افتاد. با این حال، هنوز یک مسئله تحلیلی باقی است. در دوران ادو (Edo)، از ۱۶۰۳ تا ۱۸۶۷، مالیات اجباری بر محصولات چند ده خانواده دایمیو (daimyo)، که صاحب زمین های زیادی بودند، بسیار سنگین بود. از این رو این سؤال پیش می آید که پس نکند کار کشاورزی در واقع نوعی سرواژ یا کار خراجگزارانه بوده است. واقعیت قابل توجه در جامعه به شدت صنعتی شده امروز ژاپن، نسبت بالای کار خانه داری بدون دستمزد زنان، اعم از زنان متأهل یا مجرد، است. داده های بسیار مفصل در باره تایوان سال ۱۹۰۵ این تصویر را تأیید می کنند، و به نوبه خود معیاری برای سنجش دقیقتر کار خانه داری در چین را به دست می دهند.

حال به گوشه دیگری از دنیا می روم: به آفریقای زیر صحرای کبیر (آفریقای سیاه) که با ظهور و سپس افول تدریجی بردگی در ۵ قرن گذشته شناخته شده است. بردگی در آفریقا، اگرچه منشاء دیرینی دارد، اما با آغاز صادرات برده به کشورهای دیگر به شدت بر دامنه آن افزوده شد. ظهور امپراتوری عثمانی تأمین برده از روسیه و قلمرو اسلاو را برای کشت شکر در بخش های مسیحی مدیترانه متوقف کرد. به این علت تاجران برده – که عمدتاً ایتالیائی، اسپانیائی و پرتغالی بودند – دست به صدور دم افزون بردگان از آفریقای سیاه زدند؛ و بیشتر از همه برای کار در کشورهای قاره آمریکا، که صنعت رو به رشد شکر داشت در آنجا مستقر می شد. در منطقه کارائیب (غرایب)، مثلاً در سورینام، اکثریت جمعیت را بردگان تشکیل می دادند. تأثیر این تجارت را در خود آفریقا نیز در نظر داشته باشید: گزارش های مفصل فدراسیون "آفریقای غربی فرانسوی" (۲) (French West Africa) نشان می دهند که صد سال پیش، یعنی صد سال پس از لغو تجارت برده در بریتانیا، هنوز حدود ۳۰ درصد جمعیت را بردگان تشکیل می دادند. در حالی که تجارت برده به آمریکا در قرن ۱۸ به نقطه اوج خود رسیده بود، و اگرچه صدور بردگان از ساحل شرقی آفریقا ادامه داشت، اما تنها در اواسط قرن نوزدهم بود که بردگی در درون آفریقا به اوج رسید. تا سال ۱۹۳۵، بین ۲۰ تا ۳۳ درصد اهالی ایتوپی هنوز برده باقی مانده بودند.

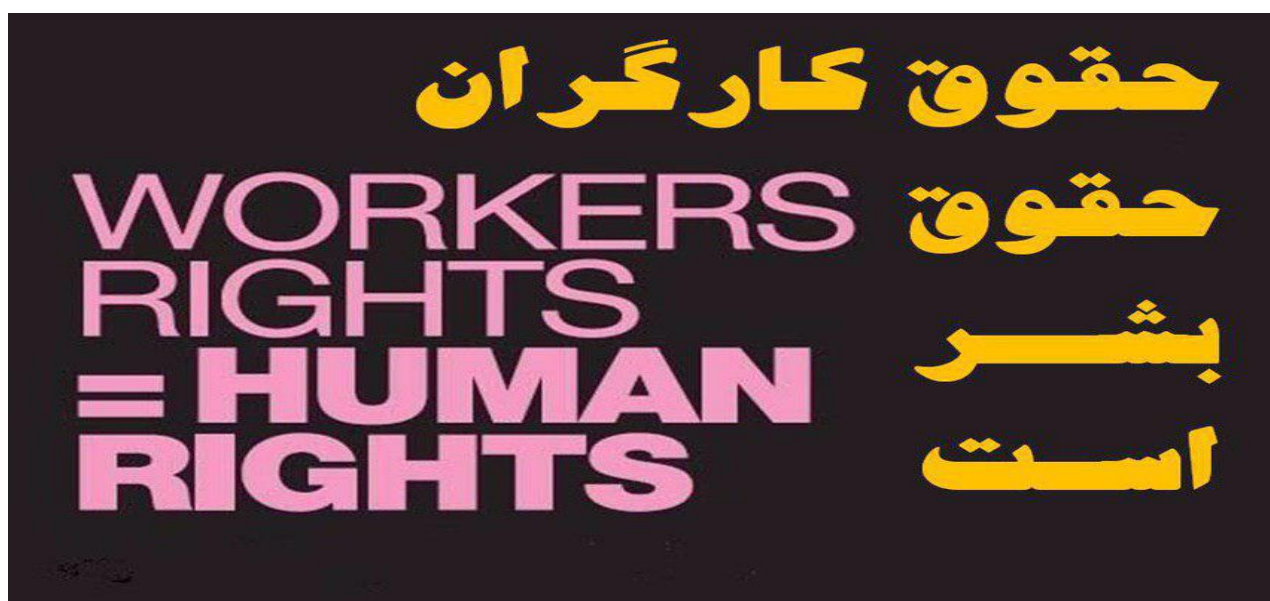
با نگاهی وسیع به مناسبات کار در ۵۰۰ سال اخیر، چنان که در تحقیقات "گروه همکاری در مناسبات جهانی کار" پیرامون ۵ قرن (از ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰) مستند شده است، می توان نتیجه گرفت که در بلندمدت سهم کسانی که به کار دستمزدی اشتغال داشته، همچنین سهم مردمی که کار نمی کنند (کودکان و دانشجویان)، و نیز آنانی که دیگر کار نمی کنند (ازکارافتادگان و بازنشستگان)، در جمعیت جهانی افزایش یافته است. این افزایش بیشتر از همه با کاهش کار مستقل (خویش فرمائی)، کار پایاپای یا متقابل، خاصه در کار خانگی، و کار ناآزاد همراه بوده است. البته من

واقف ام که کار بردگی و اجباری حتی امروزه نیز وجود دارد. بی گمان تفاوت های عظیمی بین قاره ها و کشورهای مختلف وجود داشته اند، اما در یکی – دو قرن اخیر گرایش های اصلی در پهنه جهانی سمت هم گرایی داشته اند.

(۱) - هاری پلکت (Harry Pleket) بر این نظر است که اقتصاد امپراتوری رم در اساس تفاوتی با اقتصاد اروپای غربی در فاصله ۱۴۰۰ تا ۱۷۰۰ یا حتی شاید ۱۸۰۰ نداشته است. اما این ادعای او، به تصریح خود او، ابداً به این معنا نیست که در خلال این مدت هیچ تغییری رخ نداده بوده است. من به پیروی از پلکت، و برخلاف نظر ماکس وبر، می پذیرم که بازار در زمان رم همان قدر متحول شده بود که در زمان رنسانس.

(۲) - فدراسیونی از هشت کشور مستعمره فرانسه در غرب افریقا، شامل موریتانی، سنگال، مالی، گینه، ساحل عاج، نیجر، بنین و بورکینافاسو.

مبارزه برای تشکیل سندیکاهاى مستقل کارگری را گسترش دهیم!

دفتر ششم "گزارش ویژه: «ما را به حساب آورید!»" از طرف انتشارات گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) منتشر شد.

گزارش ویژه: «ما را به حساب آورید!»

گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

نویسندگان: جیدی کینگ - تامارا گلسی

ترجمه‌ی گودرز

دفتر ششم

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته جنگ کارگری

بلا تکلیف ماندن افزایش دستمزد کارگران و بازنشستگان، اعتراض پرستاران به اجرا نشدن قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری پس از ۱۳ سال، اعتراض معلمان نسبت به ادامه تبعیضات مزدی و طفره رفتن دولت و مجلس از افزایش دستمزد و حقوق پایه، اعتراض کارگران هپکو و آذرآب به پرداخت نشدن دستمزدهای اسفند، اعتراض کارگران کنتورسازی ایران در قزوین به تعطیل شدن کارخانه، اعتراضات کارگران صدها موسسه به پرداخت نشدن عیدی شان، مهمترین رویدادهای کارگری هفته بودند.

متأسفانه در این هفته نیز شمار مبتلایان و جان باختگان ویروس کرونا رو به تزاید داشت و همه مسائل و مطالبات و اعتراضات تحت تاثیر کرونا و تبعات آن قرار گرفتند و به حاشیه رانده شدند. در این میان مقامات دولتی و کارفرمایان نیز کوشش کردند با سواستفاده از این فاجعه که خود در گسترش آن نقش غیرقابل کتمان دارند برای تعرض به ته مانده حق و حقوق زحمتکشان بهره بگیرند. تلاش برای ملغی کردن حق اخراج کارگران قراردادی، طفره رفتن از افزایش دستمزد کارگران و پرداخت نکردن و کاهش عیدی کارگران از جمله اقداماتی است که آنها طی سه هفته اخیر علیه حق و حقوق کارگران انجام داده‌اند و سفرهای کارگران و مزدبگیران را تهی تر از پیش نمودند.

مذاکرات کمیته دستمزد در شورای عالی کار به رغم همه امتیازات و عقب نشینی مفتضحانه نمایندگان تشکل های کارگری سر سپرده دولتی برای افزایش پایه دستمزد و مزایا بی نتیجه ماند و به فروردین موکول شد. در این میان نمایندگان دولت نیز که ظاهراً قرار بوده رل واسطه را بین کارگران و کارفرمایان داشته باشند این بار نیز به بهانه

کرونا در بست جانب کارفرمایان را گرفتند تا به هر قیمتی که شده، مانع افزایش مکفی دستمزد شوند و تصمیم گیری در مورد آن را به فروردین موکول کردند تا حرف خودشان را به کرسی بنشانند.

ترفند مجلس در ارتباط با افزایش دستمزد

مجلس امسال با یک ترفند جدید بخاطر اینکه از افزایش پایه حقوق کارمندان و کارکنان دولت اجتناب نماید، شیدانه با اجرای قانونی که سالها پیش برای افزایش مزایای مزدی و شغلی تصویب شده بود سعی کرد آن را به عنوان افزایش دستمزد جا بزند که با اعتراض معلمان، پرستاران و کارکنان قراردادی که اکثرشان به دلیل غیر رسمی بودن از این مزایا محروم شده‌اند روبرو شد. افزایش حقوق پایه کارکنان دولت که شامل حال همه می شود در واقع همان ۱۵ درصد پیشنهاد دولت است که کمتر از نصف آمار رسمی تورم است. این الگو در مورد افزایش دستمزد کارگران نیز به نظر می رسد مورد استفاده قرار بگیرد و مزایای ناچیز جنبی مزد به جای پایه دستمزد افزایش یابد.

بازنشستگان بازندگان اصلی افزایش دستمزد

افزایش مزایای جنبی مزد به جای افزایش دستمزد پایه بیش از سایرین به بازنشستگان لطمه وارد می کند، زیرا مبنای افزایش حقوق بازنشستگان عضو تامین اجتماعی مقدار درصدی است که بر پایه دستمزد کارگران افزوده می شود و افزایش جنبی مزدی به آنها تعلق نمی گیرد. از همین رو نگرانی معیشتی در میان بازنشستگان در هفته های اخیر افزایش یافته است. به نظر می رسد که کمترین افزایش دستمزد به بازنشستگان تامین اجتماعی تعلق بگیرد.

اعتراض پرستاران به اجرا نشدن یک مصوبه مزدی ۱۳ ساله!

پرستاران در مشهد در سه شنبه هفته جاری که نسبت به میزان و نحوه افزایش دستمزد و تبعیضات دستمزدی معترض هستند در واکنش نسبت به آن، بار دیگر خواستار اجرای "قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری" شدند. قانون مذکور ۱۳ سال پیش به تصویب رسیده ولی تاکنون دولتها از اجرای آن سرباز زده‌اند. یعنی در زمان احمدی نژاد نیز که نه از کرونا خبری بود و نه تحریم ها به اندازه امروز بودند و دوران طلایی درآمدهای نفتی بود، از اجرای مصوبه مجلس خودشان سرباز زدند. دولت و کارفرمایان در واقع ۱۳ سال بابت اجرا نکردن این قانون کلی پول به پرستاران بدهکار هستند. با این وصف همچنان از اجرای قانون طفره می روند.

اعتراض در هپکو و آذراب اراک

در این هفته بار دیگر کارگران دو کارخانه هپکو و آذراب که سازمان خصوصی سازی دستمزد اسفند ماه آنها را نداده بود دست به اعتراض زدند و خواستار پرداخت دستمزدهای معوقه شان شدند. چند هفته پیش نیز کارگران این دو کارخانه نسبت به بلاتکلیف ماندن مالکیت کارخانه ها و ندادن امکانات و اعتبار لازم برای احیا تولید در آنها اعتراض و سازمان خصوصی سازی را در این کار مقصر اعلام کرده بودند. به نظر می رسد که سازمان خصوصی سازی با ندادن دستمزد اسفند کارگران خواسته است در شب عید کارگران را در مضیقه مالی و تحت فشار قرار دهد تا بتواند آنها را به دست کشیدن از مخالفت شان با واگذاری این دو کارخانه وادار کند.

اعتراض و مخالفت کارگران کنتورسازی ایران به بسته شدن کارخانه

کارگران کارخانه کنتورسازی قزوین در این هفته در مخالفت به تصمیم کارفرما برای بستن کارخانه اعتراض نمودند. گفتنی است که کارفرما قبل از این نیز قصد داشت به بهانه اینکه می خواهد کارخانه را تعطیل کند کارگران را اخراج نماید که به دلیل مخالفت کارگران موفق به این کار نشده بود. اکنون او به بهانه کرونا می خواهد این کار

را انجام دهد. او به کارگران وعده داده است که آنها تحت پوش بیمه بیکاری قرار خواهند گرفت. یکی از کارگران در باره علت مخالفت شان با پیشنهاد کارفرما، به (ایلنا) گفت: "اکثر کارگران شاغل در این واحد تولیدی که حدود ۲۰ سال سابقه کار دارند، اکنون در شرف بازنشستگی پیش از موعد تحت قانون مشاغل سخت و زیان‌آور قرار دارند و به همین دلیل نگران مخدوش شدن سوابق بازنشستگی خود پس از معرفی به بیمه بیکاری هستند".

پرداخت نشدن عیدی کارگران به نهانه کرونا

گزارش‌ها حاکی از پرداخت نشدن عیدی کارگران در صدها واحد تولیدی و خدماتی خصوصی است. بهانه کارفرمایان برای ندادن عیدی کروناست. این بهانه در حالی آورده می‌شود که عیدی حق قانونی کارگران در پایان سال است و جز دیون کارفرمایان در طول سال است و ربطی به کرونا که در هفته‌های پایان سال خبر شیوع آن اعلام شده ندارد. در این میان نه مقامات دولتی و قضایی حمایتی از کارگران برای احقاق حق شان می‌کنند و نه شرایط ایجاد شده در اثر ویروس اجازه تجمع و اعتصاب را می‌دهد و نه تشکل‌های کارگری دولتی حمایت موثری از آنها می‌کنند. تجربیات هفته‌های اخیر یک بار دیگر فقدان تشکل‌های سندیکایی مستقل کارگری را که بتوانند در شرایط دشوار از حق و حقوق کارگران مراقبت و دفاع نمایند و آنها را در این راه رهبری نمایند نشان داد.

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را می‌توانید در**

آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>

بیکاران و شاغلین متحد شوید تا از فقر و گرسنگی نجات پیدا کنید!